

Farsi: Small Irritations

(Sermon by Cheryl Williams, preached at Footscray Baptist on July 26th, 2026 – Matthew 13:31-33, 44-46)

گاهی ناراحتی‌های کوچک می‌توانند به نتایج بزرگی منجر شوند.

عیسی در مجموعه‌ای از تمثیل‌ها داستان‌هایی در مورد سه چیزی که فکر می‌کند با نتایج بزرگ آزردهنده هستند، دارد. دانه‌های خردل، مخمر و دانه‌های شن. داستان دانه‌های شن کجاست؟ من می‌پرسم، خب، در متن امروز ما نیست، اما اجازه دهید کمی بعد توضیح دهم.

در این بخش از انجیل متی، عیسی مجموعه‌ای از تمثیل‌ها را تعریف می‌کند، در حالی که سعی می‌کند توضیح دهد که پادشاهی آسمان چگونه است، در حالی که سعی می‌کند چیزهای غیرقابل توضیح را توضیح دهد، در حالی که سعی می‌کند نگاهی اجمالی به زندگی با خدا به ما بدهد.

تمثیل‌ها لایه‌هایی از معنا دارند، برانگیزاننده هستند، برای وادار کردن ما به فکر کردن طراحی شده‌اند، اغلب مخرب هستند، اغلب برخلاف خرد متعارف عمل می‌کنند و می‌توانند کمی مبهم باشند.

تمثیل‌ها امروز صبح می‌خواهم در مورد تمثیل‌های دانه‌های خردل، مخمر و مروارید فکر کنم و ماهیت ویرانگر و حتی ابهام آنها را بررسی کنم.

اول، دانه خردل. تمثیلی در مورد اینکه چگونه چیزی کوچک شروع می‌شود، اما وقتی به درستی پرورش داده شود، رشد می‌کند و برای بسیاری سرپناه فراهم می‌کند، حداقل این برداشت سنتی ماست. دانه‌های خردل کوچکترین دانه‌های جهان نیستند و به بزرگترین درخت تبدیل نمی‌شوند. بلکه به نوعی علف هرز پرپشت تبدیل می‌شوند، کشاورزان اغلب آنها را مزاحم می‌دانستند. پس چرا عیسی این داستان را تعریف می‌کند، چه می‌خواهد بگوید. شاید او می‌گوید که پادشاهی آسمان چیزی بزرگ و پر زرق و برق نیست، بلکه کمی علف هرز، کمی معمولی است، اما هنوز مکانی است که پرندگان کوچک به دنبال سرپناه می‌توانند از شکارچیان در امان باشند. شاید او به ما یادآوری می‌کند که پادشاهی آسمان کمی پنهان است و در مکان‌های غیرمنتظره یافت می‌شود. دانه به کمک نیاز دارد، باید کاشته و پرورش داده شود تا به آن مکان امن و سرپناه تبدیل شود.

دوم، مخمر. آیا چیزی خاطره‌انگیزتر از نان تازه پخته شده وجود دارد؟ چه کسی می‌تواند در برابر کندن کمی از آن در حالی که هنوز گرم است و مالیدن کره و شاید مربا روی آن مقاومت کند؟ در زمان عیسی، مردم از مخمر در نان خود استفاده نمی‌کردند، آنها نان مسطح یا نان فطیر می‌خوردند. این مثل احتمالاً خطاب به زنانی بود که بیشتر از مردان گوش می‌دادند، به هر حال این زنان بودند که نان می‌پختند. پس چرا این مثل را بگوییم؟ عیسی از تصویری از آشپزخانه استفاده می‌کند، چیزی آشنا و در عین حال چیزی نه چندان آشنا اضافه می‌کند که باعث می‌شود مردم بایستند و فکر کنند. باز هم مخمر کوچک است اما تأثیر زیادی دارد، فقط کمی به خمیر نفوذ می‌کند و باعث ور آمدن آن می‌شود. این تصویری از فراوانی است، یادآوری اینکه عشق خدا چقدر می‌تواند جهان را دگرگون کند. مخمر به کمک نیاز دارد - باید با مواد معمولی مخلوط شود و سپس ورز داده شود، کوبیده شود، دوباره ورز داده شود و پخته شود تا به آن نان معطر جذاب، به آن قرص نان فراوانی تبدیل شود.

سوم، مروارید. من در مورد ارزش و گرانبهایی مرواریدها چیزهایی می‌دانم. من بیرون مغازه مروارید پاسپالی در داروین ایستاده بودم و قیمت‌های آنها را دیدم، برای پرداخت برخی از آنها باید خانه‌ام را می‌فروختم. من همچنین در داروین گشتی زده‌ام که به کار خطرناک غواصان مروارید برای جستجوی این مرواریدها می‌پردازد. غواصان مروارید برای غواصی به دنبال این جواهرات گرانبها زره‌های سنگین می‌پوشیدند و بسیاری از آنها در حین غواصی جان خود را از دست می‌دادند. وقتی ۲۱ ساله شدم، پدر بزرگم یک رشته مروارید به من داد، همانطور که به دو دخترش داده بود. با وجود ضعف، ناشنوایی و عدم تجربه روز افزون در قطارها و تراموای ملبورن، خودش را به

ملبورن رسانند تا رشته من را بخرد. سال‌ها بعد، آنها در یک سرقت در خانه‌ای که در آن زندگی می‌کردم، دزدیده شدند، آنها برای من غیرقابل تعویض و گرانبها بودند و من هر کاری می‌کردم تا آن رشته را پس بگیرم.

مرواریدها به عنوان یک سوزش در پوسته صدف شروع می‌شوند. آنها توسط دانه‌های شن درون پوسته که آن پوسته را تحریک می‌کنند و مروارید کوچک را تشکیل می‌دهند، تشکیل می‌شوند. من تصور نمی‌کنم که هیچ دو تایی یکسان باشند.

آزاردنده، گرانبها، منحصر به فرد، ارزشمند یا شاید بی‌ارزش، این توصیف عیسی از پادشاهی آسمان است و. هر فرد فهمیده‌ای حاضر است برای عضویت در آن بهای زیادی بپردازد.

همه این تمثیل‌ها چندین وجه مشترک دارند. پادشاهی آسمان به عنوان چیزی کوچک تصویر شده است که با کمی کمک، کمی فعالیت به چیزی بزرگتر تبدیل می‌شود و جهان را به نوعی متحول می‌کند. همه آنها کمی ویرانگر هستند. همه آنها هم برای شنوندگان اولیه این تمثیل‌ها و هم برای ما که اکنون آنها را می‌خوانیم، کمی تعجب‌آور هستند.

آنها چه چالشی را برای ما در کلیسای باپتیست فوتسکری فراهم می‌کنند؟

مانند تصاویر استفاده شده در این تمثیل‌ها، ما نیز کوچک هستیم. پادشاهی آسمان در میان ماست و تمثیل‌ها ما را به چالش می‌کشند تا در مورد آنچه با آن انجام می‌دهیم فکر کنیم.

آیا ما عشقی را که همان عشق الهی است در جامعه می‌کاریم، نهال آن را پرورش می‌دهیم و به رشد آن کمک می‌کنیم تا برای کسانی که در جامعه ما به آن نیاز دارند - بی‌خانمان‌ها، کسانی که با چالش‌های سلامت روان زندگی می‌کنند، پناهجویان، بازماندگان خشونت خانگی، کسانی که گرسنه هستند، کسانی که مضطرب هستند، کسانی که کنجکاو هستند و کسانی که به دنبال درک خود و دنیای اطرافشان هستند - امنیت و سرپناه فراهم کند؟

آیا ما کمی عشق را به دنیای اطراف خود می‌آمیزیم، به طوری که عشق به جای نفرت در آن نفوذ کند؟ آیا ما در مواجهه با پائولین هانسون‌های جهان که می‌خواهند به سیاست استرالیای سفید برگردند، کسانی که خواستار اخراج گسترده هستند، کسانی که به دنبال نابودی بافت چندفرهنگی شگفت‌انگیزی هستند که ما در این کشور شناخته‌ایم و دوست داریم، عشق را گسترش می‌دهیم؟

آیا ما مایه رنجش صاحبان قدرت، کسانی که از دیگران سوءاستفاده می‌کنند، کسانی که به دیگران بی‌عدالتی می‌کنند، هستیم؟ آیا ما برای تغییر تلاش می‌کنیم؟ آیا ما برای صلح تلاش می‌کنیم؟ آیا ما از محیط زیست، از کسانی که تحت تأثیر افزایش روزافزون هوش مصنوعی قرار گرفته‌اند، از کسانی که به دلیل عدم تطابق با «هنجار» فروخته شده توسط اینفلوئنسر‌ها به حاشیه رانده شده‌اند، حمایت می‌کنیم؟ آیا ما برای عزت و احترام همه، صرف نظر از اینکه چه کسی هستند و چگونه هستند، تلاش می‌کنیم؟ آیا ما برای زیبایی، برای اینکه همه ارزشمند و گرانبها شناخته شوند، تحریک‌آمیز هستیم؟

وقتی هدیه پادشاهی خدا را می‌گیریم و با آن کار می‌کنیم - آن را بکاریم و پرورش دهیم، آن را مخلوط و ورز دهیم، تحریک کنیم، نتایج شگفت‌انگیز، غیرمنتظره، دگرگون‌کننده، گرانبها و فراوان خواهد بود.

به جهان بروید و آماده باشید تا بذرهایی بکارید که منجر به امنیت و سرپناه برای دیگران شود، کمی عشق را در هر کاری که انجام می‌دهیم، تقویت کنید و برای عدالت و صلح تحریک‌آمیز باشید. آمین.